

Resegarantin, dags för en "total make over"

Den 6 mars kunde vi läsa hur Apollo påpassligt i ett pressmeddelande talade om resegarantins bristande täckningsområde över de enkla flygstolarna.

Alla skall med, var budskapet och skyddet vid paketresor framhölls som ett föredöme.

Från början var namnet "**Paketreselagen**" och omfattade just sådana resor. Regleringen har idogt försvarats genom åren av de större researrangörerna, medan de mindre har suckat och pustat, men bitit ihop tänderna och, som det heter på äktsvenskt manér, knutit händerna i fickorna.

Men är det inte bra att våra konsumenter skyddas i resedjungeln från konkurser?

Visst, men inte på detta viset.

Vår svenska reglering finns som resultat av ett EU direktiv som föreskriver många saker i detalj, men inte hur och var pengarna skall administreras och inte heller hur de skall betalas ut.

Sverige har på egen hand och helt utan EUs krav, valt den mest ineffektiva, senfärdiga och samtidigt minst rättssäkra lösning som går att konstruera, kort sagt en planekonomisk anomali som självklart inte borde finnas i en rättsstat.

Frågor som t ex hur många uppgifter som en arrangör skall lämna över sin verksamhet, bestäms enväldigt av personalen på Kammarkollegiet vars bedömningar inte går att överklaga. Många frågor kan ställas hur länge som helst utan möjlighet till invändning från arrangören.

Hur mycket pengar som därefter tvångsmässigt skall avhändas arrangörer av paketresor i form av garantier, bestäms enväldigt av **Resegarantinämnden**, utan rätt till överklagande. Öststatsförtryck och feodalvälde har nämnts som mer adekvat beskrivning över hanteringen, än hur det borde se ut i en modern marknadsekonomi.

Mot nämnda bakgrund borde man kunna förvänta sig att **Kammarkollegiet** åtminstone uppfyller de förpliktelser man är satt att sköta, nämligen att skydda resenärernas ekonomiska intressen vid paketresor genom att ge information om aktuell status för lämnade garantier.

Men inte ens detta fungerar. I samband med den just inträffade konkursen av reseföretaget Go International specialiserade på Senegal, visade det sig att Go långt ifrån ställt tillfredställande garantier och att Kammarkollegiet sedan länge känt till saken.

Vad gör Kammarkollegiet då?

Jo i stället för att slå på trumman och varna folk med stor röd text på sin hemsida, samt att i övrigt varna folk som ringer, så finns en liten passus med myrskrift långt ner på en sida som uttrycks i form av en differens mellan vad Go borde ha garanterat och vad de faktiskt garanterat.

I övrigt förklarar Kollegiet att det inte ligger i linje med deras policy att aktivt varna folk. I denna anda har deras chefsjurist förklarat offentligt att han inte finner ärendet vara värt att kommentera i TV. Den familj som förlorat stora belopp meddelade inte oväntat att de hade en annan uppfattning.

Man kan inte frigöra sig från intrycket att administrationen har spelat de större researrangörerna i händerna genom att vara så tidskrävande och osäker att mindre byråer inte orkat hela vägen.

Nu säger någon att detta är precis vad regleringen syftar till, nämligen att mota bort de oseriösa.

Ja, säkert har några i målgruppen sorterats bort, men åtskilligt fler entreprenörer har åkt ut med badvattnet och förresten är det ö h t inget argument för ett orättvist och rättsosäkert system.

Jag föreslår följande:

- 1) Reformera resegarantilagen genom att ta bort Kammarkollegiet och Resegarantinämnden helt ur bilden.
- 2) Föreskriv en tvingande försäkringslösning i stil med trafikskadeförsäkringen. När det gäller bilar, hus och det viktigaste vi har, våra egna liv, räcker det bra med försäkringar och inga krav har rests om att införa mellanliggande myndigheter. Genom en försäkring kan drabbade resenärer snabbt få ut sina förlorade pengar i stället för att som idag få vänta i år på att handläggarna på Kammarkollegiet har gått igenom alla sina papper.
- 3) Baka in samtliga resetjänster så att lagen kan leva upp till sitt namn "resegarantilagen". Då slipper vi vidare hårklyverier om vad som är paket eller ej.
- 4) Under tiden ovan nämnda förslag behandlas under Kammarkollegiets förmodade protester, så införs en obligatorisk konkursförsäkring vid försäljning av enkla flygstolar och även båtresor, hotellbäddar etc. Sådana försäkringar finns redan idag även i Sverige. Fördelen med att göra försäkringarna obligatoriska i lag vore att dels göra systemet konkurrensneutralt, dels få ner priserna per resenär. Idag kostar en frivillig konkursförsäkring runt 70-89 kr, medan de försäljare som slår ut kostnaderna på alla som reser, enbart kostar 5-20 kr.

<http://www.flygtorget.se/nyheter/nyhetsdetaljer.asp?KatID=2&ID=4951>

Skrivet av: [ANDERS LIDMAN](#)